

THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Ο Τριμερής Κανόνας (Tīpiṭaka)

Ο Κανόνας των Ομιλιών (Sutta Piṭaka)

5. Η συλλογή των μικρών κειμένων (5. Khuddaka Nikāya)

05. Ανθολογία ομιλιών (05. Suttanipāṭapāḷi)

1. Το κεφάλαιο για το φίδι (1. Uragavaggo)

[Snp 1, PTS 1-38]

PaliVerse

5. Η συλλογή των μικρών κειμένων

05. Ανθολογία ομιλιών

Τιμή στον Ευλογημένο, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο

Στη συλλογή μικρών κειμένων

Ανθολογία ομιλιών

1. Το κεφάλαιο για το φίδι

1. Η ομιλία Ουράγκα

- 1.** Όποιος την ξεσηκωμένη οργή απομακρύνει, τη διάχυτη, όπως το δηλητήριο φιδιού με φάρμακα·
αυτός ο μοναχός εγκαταλείπει την εδώ και την πέρα όχθη, όπως το φίδι το φθαρμένο παλιό δέρμα του.
- 2.** Όποιος το πάθος εξάλειψε εντελώς, όπως το άνθος του λωτού βυθισμένος στη λίμνη·
αυτός ο μοναχός εγκαταλείπει την εδώ και την πέρα όχθη, όπως το φίδι το φθαρμένο παλιό δέρμα του.
- 3.** Όποιος την επιθυμία εξάλειψε εντελώς, τη ρέουσα, την ταχύρροη, αφού την αποξήρανε·
αυτός ο μοναχός εγκαταλείπει την εδώ και την πέρα όχθη, όπως το φίδι το φθαρμένο παλιό δέρμα του.
- 4.** Όποιος την αλαζονεία εξάλειψε εντελώς, όπως η μεγάλη πλημμύρα την πολύ αδύναμη γέφυρα από καλάμια·
αυτός ο μοναχός εγκαταλείπει την εδώ και την πέρα όχθη, όπως το φίδι το φθαρμένο παλιό δέρμα του.
- 5.** Όποιος δεν βρήκε ουσία στα είδη ύπαρξης, αναζητώντας όπως λουλούδι στις συκομουριές·
αυτός ο μοναχός εγκαταλείπει την εδώ και την πέρα όχθη, όπως το φίδι το φθαρμένο παλιό δέρμα του.
- 6.** Αυτός στου οποίου το εσωτερικό δεν υπάρχουν εκνευρισμοί, και έχει υπερβεί την ύπαρξη και την ανυπαρξία·
αυτός ο μοναχός εγκαταλείπει την εδώ και την πέρα όχθη, όπως το φίδι το φθαρμένο παλιό δέρμα του.
- 7.** Αυτός του οποίου οι λογισμοί έχουν διαλυθεί, εσωτερικά καλά εξαλειμμένοι χωρίς υπόλοιπο·

αυτός ο μοναχός εγκαταλείπει την εδώ και την πέρα όχθη, όπως το φίδι το φθαρμένο παλιό δέρμα του.

- 8.** Όποιος δεν έτρεξε μπροστά ούτε έμεινε πίσω, ξεπέρασε όλη αυτή την εμμονή· αυτός ο μοναχός εγκαταλείπει την εδώ και την πέρα όχθη, όπως το φίδι το φθαρμένο παλιό δέρμα του.
- 9.** Όποιος δεν έτρεξε μπροστά ούτε έμεινε πίσω, γνωρίζοντας ότι όλα αυτά στον κόσμο είναι ψευδή· αυτός ο μοναχός εγκαταλείπει την εδώ και την πέρα όχθη, όπως το φίδι το φθαρμένο παλιό δέρμα του.
- 10.** Όποιος δεν έτρεξε μπροστά ούτε έμεινε πίσω, χωρίς απληστία, γνωρίζοντας ότι όλα αυτά είναι ψευδή· αυτός ο μοναχός εγκαταλείπει την εδώ και την πέρα όχθη, όπως το φίδι το φθαρμένο παλιό δέρμα του.
- 11.** Όποιος δεν έτρεξε μπροστά ούτε έμεινε πίσω, χωρίς πάθος γνωρίζοντας ότι όλα αυτά είναι ψευδή· αυτός ο μοναχός εγκαταλείπει την εδώ και την πέρα όχθη, όπως το φίδι το φθαρμένο παλιό δέρμα του.
- 12.** Όποιος δεν έτρεξε μπροστά ούτε έμεινε πίσω, χωρίς μίσος, γνωρίζοντας ότι όλα αυτά είναι ψευδή· αυτός ο μοναχός εγκαταλείπει την εδώ και την πέρα όχθη, όπως το φίδι το φθαρμένο παλιό δέρμα του.
- 13.** Όποιος δεν έτρεξε μπροστά ούτε έμεινε πίσω, χωρίς αυταπάτη γνωρίζοντας ότι όλα αυτά είναι ψευδή· αυτός ο μοναχός εγκαταλείπει την εδώ και την πέρα όχθη, όπως το φίδι το φθαρμένο παλιό δέρμα του.
- 14.** Αυτός στον οποίο δεν υπάρχουν καθόλου υπολανθάνουσες τάσεις, και οι φαύλες ρίζες έχουν εκριζωθεί· αυτός ο μοναχός εγκαταλείπει την εδώ και την πέρα όχθη, όπως το φίδι το φθαρμένο παλιό δέρμα του.
- 15.** Αυτός στον οποίο δεν υπάρχουν καθόλου γεννημένες αναστατώσεις, συνθήκες για την επιστροφή στην εδώ πλευρά· αυτός ο μοναχός εγκαταλείπει την εδώ και την πέρα όχθη, όπως το φίδι το φθαρμένο παλιό δέρμα του.
- 16.** Αυτός στον οποίο δεν υπάρχουν καθόλου γεννήματα της δίψας, ριζωμένα για τη δέσμευση στην ύπαρξη· αυτός ο μοναχός εγκαταλείπει την εδώ και την πέρα όχθη, όπως το φίδι το φθαρμένο παλιό δέρμα του.
- 17.** Όποιος έχοντας εγκαταλείψει τα πέντε νοητικά εμπόδια, χωρίς θλίψη, έχοντας διαβεί τη σύγχυση, χωρίς αγκάθι· αυτός ο μοναχός εγκαταλείπει την εδώ και την πέρα όχθη, όπως το φίδι το

φθαρμένο παλιό δέρμα του.

Τέλος της ομιλίας Ουράγκα, πρώτη.

2. Η ομιλία Ντανίγια

- 18.** «Έχω μαγειρεμένο ρύζι, έχω αρμεγμένο γάλα, (είπε ο βοσκός Ντανίγια)
Κοντά στην όχθη του ποταμού Μαχί κατοικώ με τους δικούς μου·
Η καλύβα μου είναι σκεπασμένη, η φωτιά είναι αναμμένη, τώρα αν θέλεις
βρέξε, θεέ».
- 19.** «Είμαι χωρίς οργή, έχω εξαλείψει τη στειρότητα, (είπε ο Ευλογημένος)
Κοντά στην όχθη του ποταμού Μαχί μένω για μία νύχτα·
Η καλύβα μου είναι ακάλυπτη, η φωτιά είναι σβησμένη, τώρα αν θέλεις βρέξε,
θεέ».
- 20.** «Μαύρες μύγες και κουνούπια δεν υπάρχουν, (είπε ο βοσκός Ντανίγια)
Στην παραποτάμια κοιλάδα με φυτρωμένο χορτάρι βόσκουν οι αγελάδες·
Ακόμα και βροχή που έρχεται θα αντέξουν, τώρα αν θέλεις βρέξε, θεέ».
- 21.** «Η σχεδία είναι δεμένη, καλά κατασκευασμένη, (είπε ο Ευλογημένος)
αυτός που έχει διαβεί, που έχει υπερβεί, έχοντας διασχίσει τη νοητική
πλημμύρα·
ανάγκη για σχεδία δεν υπάρχει, τώρα αν θέλεις βρέξε, θεέ».
- 22.** «Η γυναίκα μου είναι υπάκουη, χωρίς απληστία, (είπε ο βοσκός Ντανίγια)
Για πολύ καιρό ζούμε μαζί, είναι λατρεμένη·
Δεν ακούω τίποτε κακό γι' αυτήν, τώρα αν θέλεις βρέξε, θεέ».
- 23.** «Η συνείδησή μου είναι υπάκουη, απελευθερωμένη, (είπε ο Ευλογημένος)
για πολύ καιρό αναπτυγμένη, καλά δαμασμένη·
κακό σε μένα δεν υπάρχει, τώρα αν θέλεις βρέξε, θεέ».
- 24.** «Συντηρούμαι με τον δικό μου μισθό, (είπε ο βοσκός Ντανίγια)
και οι γιοι μου είναι μαζί μου, υγιείς·
δεν ακούω τίποτε κακό γι' αυτούς, τώρα αν θέλεις βρέξε, θεέ».
- 25.** «Δεν είμαι μισθωτός κανενός, (είπε ο Ευλογημένος)
με αποπληρωμένο χρέος περιπλανιέμαι σε ολόκληρο τον κόσμο·
ανάγκη για μισθό δεν υπάρχει, τώρα αν θέλεις βρέξε, θεέ».
- 26.** «Υπάρχουν αδάμαστα μοσχάρια, υπάρχουν μοσχάρια που θηλάζουν, (είπε ο
βοσκός Ντανίγια)
Υπάρχουν έγκυες αγελάδες και αγελάδες έτοιμες για ζευγάρωμα·
Υπάρχει επίσης εδώ ταύρος, αρχηγός του κοπαδιού, τώρα αν θέλεις βρέξε,
θεέ».
- 27.** «Δεν υπάρχουν αδάμαστα μοσχάρια, δεν υπάρχουν μοσχάρια που θηλάζουν,
(είπε ο Ευλογημένος)
Δεν υπάρχουν έγκυες αγελάδες ούτε αγελάδες έτοιμες για ζευγάρωμα·

Δεν υπάρχει επίσης εδώ ταύρος, αρχηγός του κοπαδιού, τώρα αν θέλεις βρέξε, θεέ».

- 28.** «Οι πάσσαλοι είναι μπηγμένοι, ασάλευτοι, (είπε ο βοσκός Ντανίγια)
Τα σχοινιά είναι από βούρλα, καινούργια, καλοπλεγμένα·
Ούτε οι αγελάδες δεν μπορούν να τα κόψουν, τώρα αν θέλεις βρέξε, θεέ».
- 29.** «Όπως ένας ταύρος σπάζοντας τα δεσμά, (είπε ο Ευλογημένος)
Όπως ένας ελέφαντας συντρίβοντας μια σάπια αναρριχητική φυτεία·
Δεν θα υποστώ ξανά κατάκλιση σε μήτρα, τώρα αν θέλεις βρέξε, θεέ».
- 30.** Γεμίζοντας την κοιλάδα και το ύψωμα, μεγάλη καταιγίδα ξέσπασε αμέσως·
Ακούγοντας τον ουρανό να βρέχει, αυτό το νόημα είπε ο Ντανίγια.
- 31.** «Πράγματι είμαστε τυχεροί όχι λίγο, εμείς που είδαμε τον Ευλογημένο·
σε εσένα καταφεύγουμε ως καταφύγιο, εσύ που έχεις όραση, γίνε ο
Διδάσκαλός μας, εσύ μεγάλε σοφέ.
- 32.** «Η Γκοπί και εγώ υπάκουοι, την άγια ζωή στον Καλότυχο θα ασκούμε·
αυτοί που έχουν περάσει πέρα από τη γέννηση και τον θάνατο, αυτοί που
τερματίζουν τη δυστυχία θα γίνουμε».
- 33.** «Χαίρεται με τους γιους αυτός που έχει γιους, (είπε ο Μάρα ο Κακός)
αυτός που έχει αγελάδες χαίρεται επίσης με τις αγελάδες·
οι προσκολλήσεις είναι η χαρά του ανθρώπου, διότι αυτός που είναι χωρίς
προσκολλήσεις δεν χαίρεται».
- 34.** «Θλίβεται με τους γιους αυτός που έχει γιους, (είπε ο Ευλογημένος)
αυτός που έχει αγελάδες θλίβεται επίσης με τις αγελάδες·
οι προσκολλήσεις είναι η θλίψη του ανθρώπου, διότι αυτός που είναι χωρίς
προσκολλήσεις δεν θλίβεται.»

Τέλος της ομιλίας Ντχανίγια, δεύτερη.

3. Η ομιλία Κχαγκαβισάνα

- 35.** Έχοντας αποθέσει την τιμωρία σε όλα τα όντα, χωρίς να βλάπτει κανένα από
αυτά·
ας μην ποθεί γιο, πόσο μάλλον σύντροφο, ας περπατά μόνος σαν το κέρας του
ρινόκερου.
- 36.** Σε αυτόν που έχει σφίξει δεσμούς γεννιούνται προσκολλήσεις, αυτή η
δυστυχία προκύπτει ακολουθώντας την προσκόλληση·
βλέποντας τον κίνδυνο που γεννιέται από την προσκόλληση, ας περπατά
μόνος σαν το κέρας του ρινόκερου.
- 37.** Νιώθοντας συμπόνια για φίλους και καλούς φίλους, χάνει το όφελος αυτός
που έχει δεμένο νου·
βλέποντας αυτόν τον κίνδυνο στην οικειότητα, ας περπατά μόνος σαν το
κέρας του ρινόκερου.

- 38.** Όπως το μπαμπού που απλώνεται είναι μπλεγμένο, έτσι είναι η προσκόλληση σε γιους και συζύγους·
χωρίς να κολλά σαν βλαστός μπαμπού, ας περπατά μόνος σαν το κέρας του ρινόκερου.
- 39.** Όπως ελάφι στο δάσος ελεύθερο, πηγαίνει όπου θέλει για τον τόπο συλλογής τροφής·
ο νοήμονας άνθρωπος βλέποντας την ελευθερία, ας περπατά μόνος σαν το κέρας του ρινόκερου.
- 40.** Υπάρχει κλήση ανάμεσα στους συντρόφους, στην κατοικία, στη θέση, στο πήγαινε-έλα, στην περιπλάνηση·
βλέποντας την ελευθερία που δεν ποθούν, ας περπατά μόνος σαν το κέρας του ρινόκερου.
- 41.** Υπάρχει παιχνίδι και τέρψη ανάμεσα στους συντρόφους, και στους γιους υπάρχει άφθονη αγάπη·
Αποστρεφόμενος τον αποχωρισμό από τους αγαπημένους, ας περπατά μόνος σαν το κέρας του ρινόκερου.
- 42.** Κινείται ελεύθερα στις τέσσερις κατευθύνσεις και είναι μη-προσक्रουστικός, ικανοποιημένος με οτιδήποτε·
υπομένοντας τους κινδύνους, άφοβος, ας περπατά μόνος σαν το κέρας του ρινόκερου.
- 43.** Δυσκολοσυγκράτητοι είναι κάποιοι αναχωρητές, και επίσης οικοδεσπότες που ζουν στο σπίτι·
αδιάφορος για τα παιδιά των άλλων γενόμενος, ας περπατά μόνος σαν το κέρας του ρινόκερου.
- 44.** Αφαιρώντας τα χαρακτηριστικά του οικοδεσπότη, όπως το κοβιλάρα με τα πεσμένα φύλλα·
κόβοντας ο ήρωας τα δεσμά του οικοδεσπότη, ας περπατά μόνος σαν το κέρας του ρινόκερου.
- 45.** Αν βρεις συνετό σύντροφο, που περπατά μαζί, ζει καλά, σοφό·
υπερβαίνοντας όλους τους κινδύνους, ας περπατά μαζί του ευχαριστημένος, με επίγνωση.
- 46.** Αν δεν βρεις συνετό σύντροφο, που περπατά μαζί, ζει καλά, σοφό·
όπως βασιλιάς εγκαταλείποντας κατακτημένο βασίλειο, ας περπατά μόνος, όπως ελέφαντας στο δάσος.
- 47.** Σίγουρα επαινούμε την τελειότητα των συντρόφων, οι άριστοι ή οι ίσοι σύντροφοι πρέπει να ακολουθούνται·
μη βρίσκοντας αυτούς, τρώγοντας άμεμπτα, ας περπατά μόνος σαν το κέρας του ρινόκερου.
- 48.** Έχοντας δει τα λαμπρά χρυσά βραχιόλια, καλοφτιαγμένα από γιο χρυσοχόου·
που χτυπούν μεταξύ τους δύο στο μπράτσο, ας περπατά μόνος σαν το κέρας

του ρινόκερου.

- 49.** Έτσι με έναν σύντροφο θα είχα φλυαρία ή προσκόλληση· βλέποντας αυτόν τον κίνδυνο στο μέλλον, ας περπατά μόνος σαν το κέρασ του ρινόκερου.
- 50.** Οι ηδονές, ποικίλες, γλυκές, ευχάριστες, με διάφορες μορφές αναταράσσουν τη συνείδηση· έχοντας δει τον κίνδυνο στα είδη αισθησιακής ηδονής, ας περπατά μόνος σαν το κέρασ του ρινόκερου.
- 51.** Συμφορά και απόστημα και δυστύχημα, αρρώστια και βέλος και κίνδυνος είναι αυτό για μένα· έχοντας δει αυτόν τον κίνδυνο στα είδη αισθησιακής ηδονής, ας περπατά μόνος σαν το κέρασ του ρινόκερου.
- 52.** Κρύο και ζέστη, πείνα και δίψα, άνεμο και ήλιο, αλογόμυγες και ερπετά· αφού υπερνικήσει όλα αυτά, ας περπατά μόνος σαν το κέρασ του ρινόκερου.
- 53.** Όπως ελέφαντας που εγκατέλειψε τα κοπάδια, με ανεπτυγμένο κορμό, σαν λωτός, μεγαλοπρεπής· διαμένοντας στο δάσος όσο επιθυμεί, ας περπατά μόνος σαν το κέρασ του ρινόκερου.
- 54.** Είναι αδύνατον για αυτόν που ευχαριστείται στην κοινωνική συναναστροφή να αγγίξει την προσωρινή απελευθέρωση· ακούγοντας τα λόγια του Συγγενή του Ήλιου, ας περπατά μόνος σαν το κέρασ του ρινόκερου.
- 55.** Έχοντας ξεπεράσει τα αγκάθια των λανθασμένων απόψεων, έχοντας φτάσει στην οριστική πορεία, έχοντας επιτύχει την οδό· Έχω αναδυθείσα γνώση, δεν χρειάζομαι καθοδήγηση από άλλους, ας περπατά μόνος σαν το κέρασ του ρινόκερου.
- 56.** Χωρίς απληστία, χωρίς δόλο, χωρίς δίψα, χωρίς περιφρόνηση, με εξαλειμμένη τη διαφθορά και την αυταπάτη· έχοντας γίνει χωρίς προσκόλληση σε ολόκληρο τον κόσμο, ας περπατά μόνος σαν το κέρασ του ρινόκερου.
- 57.** Τον κακό σύντροφο ας αποφεύγει, αυτόν που βλέπει τη βλάβη, εγκατεστημένο στο άδικο· ο ίδιος ας μην συναναστρέφεται τον προσκολλημένο, τον αμελή, ας περπατά μόνος σαν το κέρασ του ρινόκερου.
- 58.** Τον πολυμαθή, φορέα της Διδασκαλίας, να συναναστρέφεται, τον μεγάλο φίλο με οξυδέρκεια· έχοντας κατανοήσει τα νοήματα, έχοντας απομακρύνει την αβεβαιότητα, ας περπατά μόνος σαν το κέρασ του ρινόκερου.
- 59.** Μη ικανοποιούμενος από το παιχνίδι, την τέρψη και την ηδονική ευτυχία στον

κόσμο, χωρίς να τα επιθυμεί·
απέχοντας από τη θέση του καλλωπισμού, λέγοντας την αλήθεια, ας περπατά
μόνος σαν το κέρασ του ρινόκερου.

- 60.** Για και σύζυγο, πατέρα και μητέρα, πλούτη και δημητριακά και συγγενείς·
εγκαταλείποντας τις ηδονές σύμφωνα με τα όριά τους, ας περπατά μόνος σαν
το κέρασ του ρινόκερου.
- 61.** Αυτή είναι προσκόλληση, εδώ η ευτυχία είναι λίγη, η απόλαυση είναι μικρή,
εδώ η δυστυχία είναι περισσότερη·
Αυτό είναι αγκίστρι, γνωρίζοντας έτσι ο σοφός, ας περπατά μόνος σαν το
κέρασ του ρινόκερου.
- 62.** Έχοντας συντρίψει τους νοητικούς δεσμούς, όπως ψάρι που σπάει το δίχτυ
στο νερό·
σαν φωτιά σε καμένο μέρος χωρίς να επιστρέφει, ας περπατά μόνος σαν το
κέρασ του ρινόκερου.
- 63.** Με χαμηλωμένο βλέμμα και χωρίς ανήσυχά πόδια, με φυλαγμένες αισθήσεις
και προστατευμένο νου·
χωρίς να διαβρώνεται, χωρίς να καίγεται, ας περπατά μόνος σαν το κέρασ
του ρινόκερου.
- 64.** Αφαιρώντας τα χαρακτηριστικά του οικοδεσπότη, όπως το παριτσάττα με τα
σκεπασμένα φύλλα·
φορώντας τον ώχρινο χιτώνα, αφού αποχώρησε, ας περπατά μόνος σαν το
κέρασ του ρινόκερου.
- 65.** Μη δημιουργώντας απληστία στις γεύσεις, χωρίς λαιμαργία, μη συντηρώντας
κανέναν άλλον, περιφερόμενος διαδοχικά·
με νου απροσκόλλητο σε κάθε οικογένεια, ας περπατά μόνος σαν το κέρασ του
ρινόκερου.
- 66.** Έχοντας εγκαταλείψει τα πέντε εμπόδια του νου, έχοντας απομακρύνει όλες
τις ακαθαρσίες·
Ανεξάρτητος, σπάζοντας το ελάττωμα της στοργής, ας περπατά μόνος σαν
το κέρασ του ρινόκερου.
- 67.** Αφήνοντας πίσω την ευτυχία και τη δυστυχία, και ακόμη πριν την ευαρέσκεια
και τη δυσαρέσκεια·
έχοντας επιτύχει την αταραξία, τον καθαρό ηρεμιστικό διαλογισμό, ας
περπατά μόνος σαν το κέρασ του ρινόκερου.
- 68.** Καταβάλλοντας έντονη ενεργητικότητα για την επίτευξη της υπέρτατης
πραγματικότητας, με μη νωθρό νου και μη οκνηρή συμπεριφορά·
με σταθερή προσπάθεια, προικισμένος με σθένος και δύναμη, ας περπατά
μόνος σαν το κέρασ του ρινόκερου.
- 69.** Μη εγκαταλείποντας την απομόνωση και τη διαλογιστική έκσταση, πάντα
ακολουθώντας τη συμφωνούσα διδασκαλία στα φαινόμενα·

έχοντας διακρίνει τον κίνδυνο στα είδη ύπαρξης, ας περπατά μόνος σαν το κέρασ του ρινόκερου.

- 70.** Επιθυμώντας την εξάλειψη της επιθυμίας, επιμελής, όχι βουβός, μορφωμένος, με επίγνωση·
έχοντας κατανοήσει τα φαινόμενα, βέβαιος, με επίμονη προσπάθεια, ας περπατά μόνος σαν το κέρασ του ρινόκερου.
- 71.** Σαν λιοντάρι που δεν τρομάζει από τους ήχους, σαν άνεμος που περνά χωρίς εμπόδιο μέσα από δίχτυ·
σαν λωτός που δεν λερώνεται από το νερό, ας περπατά μόνος σαν το κέρασ του ρινόκερου.
- 72.** Όπως το λιοντάρι με δυνατά δόντια, με τη βία, ο βασιλιάς των ζώων, υπερβαίνοντας περιφέρεται·
ας συχνάζει σε απομακρυσμένα καταλύματα, ας περπατά μόνος σαν το κέρασ του ρινόκερου.
- 73.** Καλλιεργώντας τη φιλικότητα, την αταραξία, τη συμπόνια, την απελευθέρωση, και την αλτρουιστική χαρά στον κατάλληλο χρόνο·
μη διαμαχόμενος με ολόκληρο τον κόσμο, ας περπατά μόνος σαν το κέρασ του ρινόκερου.
- 74.** Έχοντας εγκαταλείψει τη λαγνεία και το μίσος και την αυταπάτη, έχοντας συντρίψει τους νοητικούς δεσμούς·
χωρίς φόβο στο τέλος της ζωής, ας περπατά μόνος σαν το κέρασ του ρινόκερου.
- 75.** Συναναστρέφονται και υπηρετούν για λόγους συμφέροντος, χωρίς λόγο
δυσεύρετοι σήμερα οι φίλοι·
οι άνθρωποι με σοφία για τον εαυτό τους είναι ακάθαρτοι, ας περπατά μόνος σαν το κέρασ του ρινόκερου.

Τέλος της ομιλίας Κχαγκαβισάνα, τρίτη.

4. Η ομιλία στον Κασιπαράντβατζα

Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στους Μαγκάντα, στη Νότια Ορεινή Περιοχή, στην Εκανάλα, σε ένα βραχμανικό χωριό. Εκείνη την περίοδο ο βραχμάνος Κασιπαράντβατζα είχε περίπου πεντακόσια άροτρα ζεμένα κατά την εποχή της σποράς. Τότε ο Ευλογημένος, αφού ντύθηκε το πρωί και πήρε το κύπελλο και τους χιτώνες του, πήγε στον τόπο εργασίας του βραχμάνου Κασιπαράντβατζα. Εκείνη την περίοδο γινόταν διανομή τροφής του βραχμάνου Κασιπαράντβατζα. Τότε ο Ευλογημένος πήγε εκεί όπου γινόταν η διανομή τροφής· αφού πλησίασε, στάθηκε στο πλάι.

Ο βραχμάνος Κασιπαράντβατζα είδε τον Ευλογημένο να στέκεται για προσφερόμενη τροφή. Αφού είδε τον Ευλογημένο, είπε: «Εγώ, ασκητή, οργώνω και σπέρνω· και αφού οργώσω και σπείρω, τρώω. Κι εσύ, ασκητή, όργωσε και σπείρε· και αφού οργώσεις και σπείρεις, φάε».

«Κι εγώ, βραχμάνε, οργώνω και σπέρνω· και αφού οργώσω και σπείρω, τρώω». «Δεν βλέπουμε όμως εμείς του αξιότιμου Γκόταμα ζυγό ή άροτρο ή υνί ή βούκεντρο ή βόδια. Και όμως ο αξιότιμος Γκόταμα λέει έτσι: 'Κι εγώ, βραχμάνε, οργώνω και σπέρνω· και αφού οργώσω και σπείρω, τρώω'».

Τότε ο βραχμάνος Κασιμπαράντβατζα απευθύνθηκε στον Ευλογημένο με στίχο:

- 76.** «Αγρότης διακηρύσσεις ότι είσαι, αλλά δεν βλέπουμε το όργωμά σου·
ρωτημένος για το όργωμα πες μας, ώστε να γνωρίσουμε το όργωμά σου».
- 77.** «Η πίστη είναι ο σπόρος, ο αυστηρός ασκητισμός η βροχή, η σοφία είναι ο
ζυγός και το άροτρό μου·
η ντροπή είναι ο ρυμός, ο νους το σχοινί, η μνήμη είναι το υνί και το
βούκεντρό μου.
- 78.** «Φυλαγμένος στο σώμα, φυλαγμένος στον λόγο, συγκρατημένος στην τροφή
και στην κοιλιά·
την αλήθεια κάνω ξεβοτάνισμα, η πραότητα είναι η απελευθέρωσή μου.
- 79.** «Η ενεργητικότητα είναι το ζευγάρι βοδιών μου που σέρνει τον ζυγό,
οδηγώντας προς την ελευθερία από τις δεσμεύσεις·
πηγαίνει χωρίς να επιστρέφει, εκεί όπου αφού πάει κανείς δεν θλίβεται.
- 80.** «Έτσι αυτό το όργωμα οργώθηκε, αυτό έχει ως καρπό το αθάνατο·
αφού οργώσει κανείς αυτό το όργωμα, απελευθερώνεται από κάθε δυστυχία».

Τότε ο βραχμάνος Κασιμπαράντβατζα, αφού σέρβιρε ρυζόγαλο σε ένα μεγάλο μπρούτζινο πιάτο, το πρόσφερε στον Ευλογημένο: «Ας φάει ο αξιότιμος Γκόταμα το ρυζόγαλο. Αγρότης είναι ο αξιότιμος· διότι ο αξιότιμος Γκόταμα οργώνει όργωμα που έχει ως καρπό το αθάνατο».

- 81.** «Αυτό που αποκτήθηκε με τραγούδι στίχων δεν πρέπει να το φάω, βραχμάνε,
αυτός δεν είναι ο κανόνας για αυτούς που βλέπουν καθαρά·
αυτό που αποκτήθηκε με τραγούδι στίχων το απορρίπτουν οι Βούδες, όταν
υπάρχει η Διδασκαλία, βραχμάνε, αυτός είναι ο τρόπος ζωής.
- 82.** «Με άλλο τρόπο τον τέλειο, τον μεγάλο αναζητητή, αυτόν που έχει εξαλείψει
τις νοητικές διαφθορές, αυτόν που έχει κατευνάσει την τύψη·
με τροφή και ρόφημα υπηρέτησέ τον, διότι αυτός είναι το χωράφι για εκείνον
που αναζητά αξιέπαινες πράξεις».

«Τότε σε ποιον εγώ, αγαπητέ Γκόταμα, να δώσω αυτό το ρυζόγαλο;» «Δεν βλέπω,
βραχμάνε, κανέναν στον κόσμο μαζί με τους θεούς, μαζί με τον Μάρα, μαζί με τους
Βράχμα, στη γενιά μαζί με τους ασκητές και βραχμάνους, μαζί με θεούς και
ανθρώπους, για τον οποίο αυτό το ρυζόγαλο που καταναλώθηκε θα χωνευόταν
σωστά, εκτός από τον Τατχάγκατα ή έναν μαθητή του Τατχάγκατα. Τότε λοιπόν εσύ,
βραχμάνε, πέταξε αυτό το ρυζόγαλο είτε σε μέρος χωρίς πράσινη βλάστηση, είτε
βύθισέ το σε νερό χωρίς έμβια όντα».

Τότε ο βραχμάνος Κασιμπαράντβατζα βύθισε αυτό το ρυζόγαλο σε νερό χωρίς έμβια όντα. Τότε αυτό το ρυζόγαλο που ρίχτηκε στο νερό έκανε τσιτσίρισμα, έκανε τσιτ-τσιτ, έβγαζε καπνό, έβγαζε πολύ καπνό. Όπως ακριβώς ένα υνί ζεσταμένο όλη την ημέρα που ρίχτηκε στο νερό κάνει τσιτσίρισμα, κάνει τσιτ-τσιτ, βγάζει καπνό, βγάζει πολύ καπνό· ακριβώς με τον ίδιο τρόπο αυτό το ρυζόγαλο που ρίχτηκε στο νερό έκανε τσιτσίρισμα, έκανε τσιτ-τσιτ, έβγαζε καπνό, έβγαζε πολύ καπνό.

Τότε ο βραχμάνος Κασιμπαράντβατζα, ταραγμένος, με τις τρίχες του ανασηκωμένες, πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, αφού έπεσε με το κεφάλι του στα πόδια του Ευλογημένου, είπε στον Ευλογημένο: «Θαυμάσιο, αγαπητέ Γκόταμα, θαυμάσιο, αγαπητέ Γκόταμα! Όπως, αγαπητέ Γκόταμα, κάποιος θα έστηνε όρθιο κάτι που είχε αναποδογυριστεί, ή θα αποκάλυπτε κάτι που ήταν κρυμμένο, ή θα έδειχνε τον δρόμο σε κάποιον που είχε χαθεί, ή θα κρατούσε μια λάμπα λαδιού στο σκοτάδι ώστε 'αυτοί που έχουν μάτια να δουν τα αντικείμενα'· έτσι ακριβώς η Διδασκαλία έχει φανερωθεί από τον αξιότιμο Γκόταμα με πολλούς τρόπους. Εγώ καταφεύγω στον αξιότιμο Γκόταμα ως καταφύγιο, και στη Διδασκαλία και στην Κοινότητα των μοναχών. Είθε να λάβω την αναχώρηση κοντά στον αξιότιμο Γκόταμα, είθε να λάβω την πλήρη χειροτονία».

Ο βραχμάνος Κασιμπαράντβατζα έλαβε την αναχώρηση κοντά στον Ευλογημένο, έλαβε την πλήρη χειροτονία. Λίγο μετά την πλήρη χειροτονία του, ο σεβάσμιος Μπαράντβατζα, μένοντας μόνος, αποτραβηγμένος, επιμελής, ενεργητικός, αποφασισμένος, σε σύντομο χρονικό διάστημα - για τον σκοπό που οι γιοι καλών οικογενειών σωστά αναχωρούν από την οικογενειακή ζωή στην άστεγη ζωή, αυτό το ανυπέρβλητο - τον τελικό στόχο της άγιας ζωής, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, παρέμεινε. Γνώρισε άμεσα: «η γέννηση έχει εξαλειφθεί, η άγια ζωή έχει βιωθεί, αυτό που έπρεπε να γίνει έχει γίνει, δεν υπάρχει τίποτα περισσότερο για αυτή την κατάσταση ύπαρξης». Και ο σεβάσμιος Μπαράντβατζα έγινε ένας από τους Άξιους.

Τέλος της ομιλίας Κασιμπαράντβατζα, τέταρτη.

5. Η ομιλία για τον Τσουντα

- 83.** «Ρωτώ τον σοφό με την άφθονη σοφία, (είπε ο Τσουνδα, γιος χρυσοχόου) τον Βούδα, τον κύριο της Διδασκαλίας, αυτόν που έχει εγκαταλείψει την επιθυμία· τον ανώτατο των δίποδων, τον εξαίρετο μεταξύ των αμαξηλατών, πόσοι στον κόσμο είναι οι ασκητές; Αυτό, σε παρακαλώ, πες μου».
- 84.** «Τέσσερις ασκητές, δεν υπάρχει πέμπτος, (Τσουντα, είπε ο Ευλογημένος) Αυτούς σου φανερώνω, ερωτηθείς ενώπιόν σου· Ο νικητής της οδού και ο διδάσκαλος της οδού, αυτός που ζει στην οδό και ο φθορέας της οδού».
- 85.** «Ποιον νικητή της οδού αποκαλούν οι Βούδες, (είπε ο Τσουνδα, γιος χρυσοχόου) Πώς ο διδάσκαλος της οδού είναι ασύγκριτος; Αυτόν που ζει στην οδό πες μου, ρωτημένος, και φανέρωσέ μου τον φθορέα της οδού».

- 86.** «Όποιος έχει διαβεί τη σύγχυση, χωρίς αγκάθι, αφοσιωμένος στη Νιμπάνα, χωρίς απληστία·
οδηγός του κόσμου μαζί με τους θεούς, τέτοιον νικητή της οδού αποκαλούν οι Βούδες.»
- 87.** «Όποιος εδώ γνωρίζοντας το υπέρτατο ως υπέρτατο, διακηρύσσει και αναλύει τη Διδασκαλία ακριβώς εδώ·
αυτόν που κόβει την αβεβαιότητα, τον σοφό χωρίς λαχτάρα, τον αποκαλούν δεύτερο μοναχό, αυτόν που δείχνει την οδό.
- 88.** «Όποιος στην πορεία της Διδασκαλίας καλά διδαγμένης, ζει στην οδό συγκρατημένος, με επίγνωσι·
ασκώντας τις αψεγάδιαστες καταστάσεις, τον αποκαλούν τρίτο μοναχό, αυτόν που ζει στην οδό.
- 89.** «Αφού φορέσει τη στέγη των ενάρετων, ο εισβολέας, ο διαφθορέας οικογενειών, ο θρασύς·
ο απατηλός, ο ασυγκράτητος, το άχυρο, συμπεριφερόμενος με πρέπουσα εμφάνιση, αυτός είναι ο φθορέας της οδού.
- 90.** «Και αυτούς διείσδυσε όποιος διάγει την οικιακή ζωή, μορφωμένος ευγενής μαθητής σοφός·
Γνωρίζοντας ότι όλοι δεν είναι τέτοιοι, έτσι βλέποντας η πίστη του δεν χάνεται·
Πώς άραγε με τον διεφθαρμένο τον αδιάφθορο, τον αγνό με τον ακάθαρτο ίσο θα έκανε;»

Τέλος της ομιλίας Τσουντα, πέμπτη.

6. Η ομιλία για την καταστροφή

Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Τότε κάποια θεότητα, αφού η νύχτα είχε προχωρήσει, με εξαιρετική ομορφιά, φωτίζοντας ολόκληρο το άλσος του Τζέτα, πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και στάθηκε στο πλάι. Στεκόμενη στο πλάι, εκείνη η θεότητα απευθύνθηκε στον Ευλογημένο με στίχο:

- 91.** «Τον άνθρωπο που παρακμάζει, εμείς ρωτάμε, Γκόταμα·
Ερχόμενοι να ρωτήσουμε τον Ευλογημένο, ποια είναι η αιτία της παρακμής;»
- 92.** «Εύκολα αναγνωρίσιμη είναι η ευημερία, εύκολα αναγνωρίσιμη η καταστροφή·
αυτός που αγαπά τη Διδασκαλία ευημερεί, αυτός που μισεί τη Διδασκαλία καταστρέφεται.»
- 93.** «Έτσι αυτό το κατανοούμε, αυτή είναι η πρώτη καταστροφή·
τη δεύτερη, Ευλογημένε, πες μας, ποια είναι η αιτία της καταστροφής;»
- 94.** «Οι μη αγαθοί του είναι αγαπητοί, τους αγαθούς δεν τους κάνει αγαπητούς·

ευχαριστιέται με τη διδασκαλία των μη αγαθών, αυτή είναι η αιτία της παρακμής».

- 95.** «Έτσι αυτό το κατανοούμε, αυτή είναι η δεύτερη καταστροφή· την τρίτη, Ευλογημένε, πες μας, ποια είναι η αιτία της καταστροφής;»
- 96.** «Όποιος άνθρωπος έχει συνήθεια τον ύπνο, έχει συνήθεια τις συναναστροφές, και δεν καταβάλλει προσπάθεια· τεμπέλης, αναγνωρίσιμος από την οργή, αυτή είναι η αιτία της παρακμής».
- 97.** «Έτσι αυτό το κατανοούμε, αυτή είναι η τρίτη καταστροφή· την τέταρτη, Ευλογημένε, πες μας, ποια είναι η αιτία της καταστροφής;»
- 98.** «Όποιος τη μητέρα ή τον πατέρα, γηραιό, με χαμένη τη νιότη· ενώ είναι ικανός δεν συντηρεί, αυτή είναι η αιτία της παρακμής».
- 99.** «Έτσι αυτό το κατανοούμε, αυτή είναι η τέταρτη καταστροφή· την πέμπτη, Ευλογημένε, πες μας, ποια είναι η αιτία της καταστροφής;»
- 100.** «Όποιος βραχμάνο ή ασκητή, ή ακόμη και άλλον ζητιάνο· εξαπατά με ψευδολογία, αυτή είναι η αιτία της παρακμής».
- 101.** «Έτσι αυτό το κατανοούμε, αυτή είναι η πέμπτη καταστροφή· την έκτη, Ευλογημένε, πες μας, ποια είναι η αιτία της καταστροφής;»
- 102.** «Ένας άνθρωπος με άφθονο πλούτο, με χρυσάφι, με τροφή· τρώει μόνος τα νόστιμα, αυτή είναι η αιτία της παρακμής».
- 103.** «Έτσι αυτό το κατανοούμε, αυτή είναι η έκτη καταστροφή· την έβδομη, Ευλογημένε, πες μας, ποια είναι η αιτία της καταστροφής;»
- 104.** «Όποιος άνθρωπος είναι αλαζόνας για την καταγωγή του, αλαζόνας για τον πλούτο του, και αλαζόνας για το σόι του· περιφρονεί τους συγγενείς του, αυτή είναι η αιτία της παρακμής».
- 105.** «Έτσι αυτό το κατανοούμε, αυτή είναι η έβδομη καταστροφή· την όγδοη, Ευλογημένε, πες μας, ποια είναι η αιτία της καταστροφής;»
- 106.** «Όποιος άνθρωπος είναι γυναικάς, μέθυσος, και τζογαδόρος· ό,τι αποκτά το καταστρέφει, αυτή είναι η αιτία της παρακμής».
- 107.** «Έτσι αυτό το κατανοούμε, αυτή είναι η όγδοη καταστροφή· την ένατη, Ευλογημένε, πες μας, ποια είναι η αιτία της καταστροφής;»
- 108.** «Μη ικανοποιημένος με τις δικές του συζύγους, διαφθείρεται με πόρνες· διαφθείρεται με τις συζύγους άλλων, αυτή είναι η αιτία της παρακμής».
- 109.** «Έτσι αυτό το κατανοούμε, αυτή είναι η ένατη καταστροφή· τη δέκατη, Ευλογημένε, πες μας, ποια είναι η αιτία της καταστροφής;»
- 110.** «Ο άνθρωπος που έχει περάσει η νεότητά του, φέρνει γυναίκα με στήθη σαν

φρούτα τιμπάρου·

από ζήλια γι' αυτήν δεν κοιμάται, αυτή είναι η αιτία της παρακμής».

- 111.** «Έτσι αυτό το κατανοούμε, αυτή είναι η δέκατη καταστροφή· την ενδέκατη, Ευλογημένε, πες μας, ποια είναι η αιτία της καταστροφής;»
- 112.** «Γυναίκα λαίμαργη και σπάταλη, ή ακόμη και άνδρα τέτοιον· τοποθετεί σε εξουσία, αυτή είναι η αιτία της παρακμής».
- 113.** «Έτσι αυτό το κατανοούμε, αυτή είναι η ενδέκατη καταστροφή· τη δωδέκατη, Ευλογημένε, πες μας, ποια είναι η αιτία της καταστροφής;»
- 114.** «Αυτός με λίγες απολαύσεις, με μεγάλη επιθυμία, γεννιέται σε οικογένεια της πολεμικής κάστας· αυτός όμως επιθυμεί τη βασιλεία, αυτή είναι η αιτία της παρακμής».
- 115.** «Αυτές τις αιτίες παρακμής στον κόσμο, ο σοφός εξετάζοντας· ο ευγενής, τέλειος στην ενόραση, αυτός φτάνει στον ευδαίμονα κόσμο».

Τέλος της ομιλίας Παράμπαβα, έκτη.

7. Η ομιλία Βασάλα

Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Τότε ο Ευλογημένος, αφού ντύθηκε το πρωί και πήρε το κύπελλο και τους χιτώνες του, μπήκε στη Σαβάτθι για προσφερόμενη τροφή. Εκείνη την περίοδο στην κατοικία του βραχμάνου Αγγικαμπαράντβατζα η φωτιά ήταν αναμμένη και η προσφορά ήταν ετοιμασμένη. Τότε ο Ευλογημένος, περιφερόμενος διαδοχικά στη Σαβάτθι για προσφερόμενη τροφή, πήγε στην κατοικία του βραχμάνου Αγγικαμπαράντβατζα.

Ο βραχμάνος Αγγικαμπαράντβατζα είδε τον Ευλογημένο να έρχεται από μακριά. Αφού είδε τον Ευλογημένο, είπε: «Εκεί ακριβώς, ξυρισμένε· εκεί ακριβώς, ασκητάκο· εκεί ακριβώς, παρίακο, στάσου».

Όταν αυτό ειπώθηκε, ο Ευλογημένος είπε στον βραχμάνο Αγγικαμπαράντβατζα: «Γνωρίζεις όμως εσύ, βραχμάνε, τον παρία ή τις ιδιότητες που κάνουν κάποιον παρία;» «Δεν γνωρίζω, αγαπητέ Γκόταμα, τον παρία ή τις ιδιότητες που κάνουν κάποιον παρία· καλώς, ας μου διδάξει ο αξιότιμος Γκόταμα τη Διδασκαλία έτσι ώστε εγώ να γνωρίσω τον παρία ή τις ιδιότητες που κάνουν κάποιον παρία». «Τότε λοιπόν, βραχμάνε, άκουσε, πρόσεχε καλά· θα μιλήσω». «Ναι, αγαπητέ», απάντησε ο βραχμάνος Αγγικαμπαράντβατζα στον Ευλογημένο. Ο Ευλογημένος είπε αυτό:

- 116.** «Οργίλος και μνησίκακος, και κακόβουλος υποτιμητής, όποιος άνθρωπος· με διεστραμμένη άποψη, απατηλός, αυτόν ας γνωρίζει ως παρίας».
- 117.** «Όποιος εδώ βλάπτει έμβιο ον, είτε μονογεννές είτε διγεννές· αυτός που δεν έχει συμπόνια για τα έμβια όντα, αυτόν ας γνωρίζει ως παρίας».
- 118.** «Όποιος σκοτώνει και πολιορκεί, χωριά και κωμοπόλεις· ως καταπιεστής αναγνωρισμένος, αυτόν ας γνωρίζει ως παρίας».

- 119.** «Σε χωριό ή σε δάσος, ό,τι των άλλων έχει ιδιοποιηθεί· με κλοπή παίρνει το μη δοσμένο, αυτόν ας γνωρίζει ως παρίας».
- 120.** «Όποιος πράγματι αφού πάρει δάνειο, ενώ απαιτείται, αποφεύγει· "δεν υπάρχει δάνειό σου", αυτόν ας γνωρίζει ως παρίας».
- 121.** «Αυτός που πράγματι από επιθυμία για οτιδήποτε, άνθρωπο που πηγαίνει στον δρόμο· σκοτώνοντας παίρνει οτιδήποτε, αυτόν ας γνωρίζει ως παρίας».
- 122.** «Όποιος άνθρωπος για χάρη του εαυτού του, για χάρη άλλου, και για χάρη πλούτου· ερωτηθείς ως μάρτυρας λέει ψέμα, αυτόν ας γνωρίζει ως παρίας».
- 123.** «Όποιος με τις συζύγους συγγενών ή φίλων φαίνεται να συνευρίσκεται· με βία ή με αμοιβαία επιθυμία, αυτόν ας γνωρίζει ως παρίας».
- 124.** «Όποιος τη μητέρα ή τον πατέρα, γηραιό, με χαμένη τη νιότη· ενώ είναι ικανός δεν συντηρεί, αυτόν ας γνωρίζει ως παρίας».
- 125.** «Όποιος τη μητέρα ή τον πατέρα, τον αδελφό, την αδελφή, την πεθερά· χτυπά ή εξοργίζει με λόγια, αυτόν ας γνωρίζει ως παρίας».
- 126.** «Όποιος ρωτημένος για το όφελος, ενώ είναι, καθοδηγεί προς τη βλάβη· συμβουλεύει με συγκαλυμμένο τρόπο, αυτόν ας γνωρίζει ως παρίας».
- 127.** «Όποιος κάνοντας κακόβουλη πράξη, ποθεί 'ας μη με γνωρίζουν'· όποιος έχει συγκαλυμμένες πράξεις, αυτόν ας γνωρίζει ως παρίας».
- 128.** «Αυτός που πράγματι αφού πάει σε άλλη οικογένεια, αφού φάει καθαρή τροφή· αυτόν που έρχεται δεν τιμά, αυτόν ας γνωρίζει ως παρίας».
- 129.** «Όποιος βραχμάνο ή ασκητή, ή ακόμη και άλλον ζητιάνο· εξαπατά με ψευδολογία, αυτόν ας γνωρίζει ως παρίας».
- 130.** «Όποιος βραχμάνο ή ασκητή, όταν έρθει η ώρα του γεύματος· εξοργίζει με λόγια και δεν δίνει, αυτόν ας γνωρίζει ως παρίας».
- 131.** «Όποιος εδώ λέει ψέματα, τυλιγμένος από αυταπάτη· επιθυμώντας να κερδίσει κάτι, αυτόν ας γνωρίζει ως παρίας».
- 132.** «Όποιος τον εαυτό του εξυψώνει, και τους άλλους περιφρονεί· κατώτερος με αυτή την αλαζονεία, αυτόν ας γνωρίζει ως παρίας».
- 133.** «Αυτός που προσβάλλει και φιλάργυρος, έχων κακόβουλες επιθυμίες, τσιγκούνης, δόλιος· αδιάντροπος, χωρίς ηθικό φόβο, αυτόν ας γνωρίζει ως παρίας».
- 134.** «Όποιος τον Βούδα υβρίζει, ή τον μαθητή του·

περιπλανώμενο ή αυτόν που διάγει την οικιακή ζωή, αυτόν ας γνωρίζει ως παρίας».

- 135.** «Αυτός που πράγματι μη όντας Άξιος, ισχυρίζεται ότι είναι Άξιος· Κλέφτης στον κόσμο μαζί με τους Βράχμα, αυτός είναι ο χειρότερος των παριά.
- 136.** «Αυτοί λοιπόν οι παρίες έχουν ειπωθεί, από εμένα αυτοί διακηρύχθηκαν· δεν γίνεται από τη γέννηση παρίας, δεν γίνεται από τη γέννηση βραχμάνος· από την πράξη γίνεται παρίας, από την πράξη γίνεται βραχμάνος».
- 137.** Αυτό και από αυτό γνωρίζετε, όπως αυτό το παράδειγμα· ο γιος του παρία, ο Σοπάκα, γνωστός ως Μάτανγκα.
- 138.** «Αυτός έφτασε στην υπέρτατη φήμη, ο Μάτανγκα, σε αυτό που είναι πολύ δυσεύρετο· ήρθαν για να τον υπηρετήσουν, πολλοί πολεμιστές και βραχμάνοι.
- 139.** Ανεβαίνοντας στο όχημα προς τους θεούς, αυτός τον αμόλυντο μεγάλο δρόμο· αφού απαλλάχθηκε από το ηδονικό πάθος, πήγε στον κόσμο του Βράχμα· η γέννηση δεν τον εμπόδισε από την επαναγέννηση στον κόσμο του Βράχμα.
- 140.** «Γεννημένοι σε οικογένεια απαγγελτών, βραχμάνοι συγγενείς με τους ύμνους· Κι αυτοί σε πονηρές πράξεις, συχνά παρατηρούνται.
- 141.** «Στην παρούσα ζωή αξιόμεμπτοι, και στον επόμενο κόσμο κακός προορισμός· Η γέννηση δεν τους προστατεύει από τον κακό προορισμό ή την επίκριση.
- 142.** «Δεν γίνεται από τη γέννηση παρίας, δεν γίνεται από τη γέννηση βραχμάνος· από την πράξη γίνεται παρίας, από την πράξη γίνεται βραχμάνος».

Όταν αυτό ειπώθηκε, ο βραχμάνος Αγγικαμπαράντβατζα είπε στον Ευλογημένο: «Θαυμάσιο, αγαπητέ Γκόταμα... κ.λπ... Ας με θεωρεί ο αξιότιμος Γκόταμα λαϊκό ακόλουθο που έχει καταφύγει στο καταφύγιο εφ' όρου ζωής από σήμερα και στο εξής».

Τέλος της ομιλίας Βασάλα, έβδομη.

8. Η ομιλία για τη φιλικότητα

- 143.** Αυτό που πρέπει να γίνει από αυτόν που είναι επιδέξιος στο καλό, αφού συνειδητοποιήσει πλήρως την ειρηνική κατάσταση· να είναι ικανός και έντιμος και πολύ ευθύς, και εύκολος στην αποδοχή συμβουλής, πράος και χωρίς υπεροψία.
- 144.** Ικανοποιημένος και εύκολος στη συντήρηση, με λίγες υποχρεώσεις και ελαφρύς στον τρόπο ζωής· Με γαλήνιες αισθήσεις και συνετός, χωρίς θράσος, χωρίς προσκόλληση στις οικογένειες.

- 145.** Και να μην κάνει τίποτα ταπεινό, για το οποίο οι νοήμονες άλλοι θα τον επέκριναν·
Ας είναι ευτυχισμένοι και ασφαλείς, όλα τα όντα ας γίνουν ευτυχισμένα στον νου τους.
- 146.** Όσα έμβια όντα κι αν υπάρχουν, είτε τρομαγμένα είτε σταθερά, χωρίς εξαίρεση·
είτε μακριά είτε μεγάλα, μεσαία, κοντά, λεπτά ή χοντρά.
- 147.** Είτε ορατά είτε αόρατα, είτε κατοικούν μακριά είτε κοντά·
Είτε γεννημένα είτε αναζητούντα γέννηση, όλα τα όντα ας γίνουν ευτυχισμένα στον νου τους.
- 148.** Κανείς να μην εξαπατά τον άλλον, να μην περιφρονεί κανέναν πουθενά·
Με θυμό ή αντίληψη αποστροφής, να μην εύχεται δυστυχία ο ένας στον άλλον.
- 149.** Όπως μια μητέρα θα προστάτευε με τη ζωή της τον δικό της γιο, τον μονάκριβο γιο·
έτσι ακόμη προς όλα τα όντα, ας αναπτύξει απεριόριστο νου.
- 150.** Και φιλικότητα σε ολόκληρο τον κόσμο, ας αναπτύξει απεριόριστο νου·
προς τα πάνω, προς τα κάτω και οριζοντίως, χωρίς περιορισμό, χωρίς εχθρότητα, χωρίς εχθρούς.
- 151.** Στεκόμενος, περπατώντας ή καθισμένος, ξαπλωμένος, όσο είναι χωρίς υπνηλία·
αυτή τη μνήμη ας εδραιώσει, αυτή τη διαμονή εδώ την αποκαλούν θεία.
- 152.** Και μη προσκολλώμενος σε λανθασμένη άποψη, ηθικός, τέλειος στην ενόραση·
απομακρύνοντας την απληστία για τις ηδονές, δεν θα ξαπλώσει ποτέ ξανά σε μήτρα.

Τέλος της ομιλίας Μέττα, όγδοη.

9. Η ομιλία Χεμαβάτα

- 153.** «Σήμερα είναι η δέκατη πέμπτη, η ημέρα τήρησης των κανόνων, (είπε ο δαίμονας Σατάγκιρα)
Θεϊκή νύχτα έχει παρουσιαστεί·
Τον Διδάσκαλο με το τέλειο όνομα, λοιπόν ας δούμε τον Γκόταμα».
- 154.** «Μήπως ο νους είναι καλά εδραιωμένος, (είπε ο δαίμονας Χεμαβάτα)
προς όλα τα όντα του ακλόνητου;
Μήπως στο επιθυμητό και το ανεπιθύμητο, οι λογισμοί έχουν τεθεί υπό έλεγχο;»
- 155.** «Ο νους του είναι καλά εδραιωμένος, (είπε ο δαίμονας Σατάγκιρα)
προς όλα τα όντα του ακλόνητου;
και επίσης στο επιθυμητό και το ανεπιθύμητο, οι λογισμοί έχουν τεθεί υπό έλεγχο».

- 156.** «Μήπως δεν παίρνει το μη δοσμένο, (είπε ο δαίμονας Χεμαβάτα)
μήπως είναι συγκρατημένος στα έμβια όντα·
μήπως είναι μακριά από την αμέλεια, μήπως δεν εγκαταλείπει τη διαλογιστική
έκσταση;»
- 157.** «Αυτός δεν παίρνει το μη δοσμένο, (είπε ο δαίμονας Σατάγκιρα)
και επίσης είναι συγκρατημένος στα έμβια όντα·
και επίσης είναι μακριά από την αμέλεια, ο Φωτισμένος δεν εγκαταλείπει τη
διαλογιστική έκσταση».
- 158.** «Μήπως δεν ψεύδεται, (είπε ο δαίμονας Χεμαβάτα)
Μήπως δεν έχει τραχιά ομιλία·
Μήπως δεν λέει διχαστικά λόγια, μήπως δεν εκφέρει ανούσια λόγια;»
- 159.** «Και αυτός δεν ψεύδεται, (είπε ο δαίμονας Σατάγκιρα)
και επίσης δεν έχει τραχιά ομιλία·
και επίσης δεν λέει διχαστικά λόγια, με σοφία μιλά με νόημα».
- 160.** «Μήπως δεν παθιάζεται με τις ηδονές, (είπε ο δαίμονας Χεμαβάτα)
Μήπως η συνείδηση είναι χωρίς θολούρα·
Μήπως έχει υπερβεί την αυταπάτη, μήπως έχει οφθαλμό στα φαινόμενα;»
- 161.** «Αυτός δεν παθιάζεται με τις ηδονές, (είπε ο δαίμονας Σατάγκιρα)
και επίσης η συνείδηση είναι χωρίς θολούρα·
έχει υπερβεί κάθε αυταπάτη, ο Φωτισμένος έχει οφθαλμό στα φαινόμενα».
- 162.** «Μήπως είναι τέλειος στην αληθινή γνώση, (είπε ο δαίμονας Χεμαβάτα)
Μήπως έχει εντελώς αγνή συμπεριφορά;
Μήπως οι νοητικές διαφθορές του έχουν εξαλειφθεί, μήπως δεν υπάρχει
επαναγέννηση;»
- 163.** «Τέλειος στην αληθινή γνώση, (είπε ο δαίμονας Σατάγκιρα)
και επίσης με εντελώς αγνή συμπεριφορά·
όλες οι νοητικές διαφθορές του έχουν εξαλειφθεί, δεν υπάρχει γι' αυτόν
επαναγέννηση».
- 164.** «Τέλεια είναι η συνείδηση του σοφού, στην πράξη και στον λόγο·
τον τέλειο στην αληθινή γνώση και στην καλή συμπεριφορά, σύμφωνα με τη
Διδασκαλία τον επαινείς».
- 165.** «Τέλεια είναι η συνείδηση του σοφού, στην πράξη και στον λόγο·
τον τέλειο στην αληθινή γνώση και στην καλή συμπεριφορά, σύμφωνα με τη
Διδασκαλία δίνεις ευχαριστίες».
- 166.** «Τέλεια είναι η συνείδηση του σοφού, στην πράξη και στον λόγο·
τον τέλειο στην αληθινή γνώση και στην καλή συμπεριφορά, λοιπόν ας δούμε
τον Γκόταμα.
- 167.** «Αυτόν με πόδια σαν αντιλόπης, ισχνό, ήρωα, με λίγη τροφή, χωρίς απληστία·
τον σοφό στο δάσος διαλογιζόμενο, έλα ας δούμε τον Γκόταμα.

- 168.** «Λιοντάρι, μοναχικό, ελέφαντα, χωρίς προσδοκία για τις ηδονές·
πλησιάζοντας ρωτάμε, για την απελευθέρωση από τη θηλιά του θανάτου.
- 169.** «Αυτόν που διακηρύττει, αυτόν που κινεί, που έφτασε στην πέρα όχθη όλων
των φαινομένων·
τον Βούδα που ξεπέρασε την έχθρα και τον φόβο, εμείς ρωτάμε τον
Γκόταμα».
- 170.** «Σε τι ο κόσμος γεννήθηκε, (είπε ο δαίμονας Χεμαβάτα)
Σε τι κάνει οικειότητα;
Σε τι ο κόσμος προσκολλάται, σε τι ο κόσμος ταλαιπωρείται;»
- 171.** «Στα έξι ο κόσμος γεννήθηκε, (είπε ο Ευλογημένος)
Στα έξι κάνει οικειότητα·
Στα έξι ακριβώς προσκολλάται, στα έξι ο κόσμος ταλαιπωρείται.»
- 172.** «Ποια είναι αυτή η προσκόλληση, στην οποία ο κόσμος ταλαιπωρείται;
Ρωτημένος για τη διέξοδο πες μου, πώς απελευθερώνεται κανείς από τον
πόνο;»
- 173.** «Πέντε είδη αισθησιακής ηδονής στον κόσμο, με τον νου ως έκτο, έχουν
διακηρυχθεί·
εδώ την επιθυμία απαλλάσσοντας, έτσι απελευθερώνεται κανείς από τη
δυστυχία.
- 174.** «Αυτή είναι η διέξοδος για τον κόσμο, σας την περιέγραψα σύμφωνα με την
αλήθεια·
αυτό σας το λέω εγώ, έτσι απελευθερώνεται κανείς από τη δυστυχία.»
- 175.** «Ποιος εδώ διαβαίνει τη νοητική πλημμύρα, ποιος εδώ διαβαίνει τον ωκεανό;
Χωρίς στήριγμα, χωρίς λαβή, ποιος δεν βυθίζεται στο βάθος;»
- 176.** «Αυτός που είναι πάντα τέλειος στην ηθική, σοφός, καλά
αυτοσυγκεντρωμένος·
αυτός που στοχάζεται εσωτερικά, μνήμων, διαβαίνει τη νοητική πλημμύρα
που είναι δύσκολο να διαβεί.
- 177.** «Απέχοντας από την ηδονική αντίληψη, έχοντας υπερβεί όλους τους
νοητικούς δεσμούς·
με εξαλειμμένη την απόλαυση και την ύπαρξη, αυτός δεν βυθίζεται στο
βάθος.»
- 178.** «Αυτόν με τη βαθιά σοφία, που βλέπει το λεπτό νόημα, τον μη κατέχοντα
τίποτα, μη προσκολλημένο στην ηδονική ύπαρξη·
Αυτόν κοιτάζτε, παντού ελεύθερο, τον μεγάλο αναζητητή που βαδίζει στο
θείο μονοπάτι.
- 179.** «Αυτόν με το τέλειο όνομα, που βλέπει το λεπτό νόημα, που δίνει σοφία, μη
προσκολλημένο στην κατοικία των ηδονών·

Αυτόν κοιτάξτε, τον παντογνώστη, τον σοφό, τον μεγάλο αναζητητή που βαδίζει στο ευγενές μονοπάτι».

- 180.** «Καλά είδαμε πράγματι σήμερα, καλή αυγή, καλό ξύπνημα· που είδαμε τον αυτοφωτισμένο, τον διαβάτη των νοητικών πλημμυρών, χωρίς νοητικές διαφθορές.
- 181.** «Αυτοί οι χίλιοι δαίμονες, κάτοχοι υπερφυσικής δύναμης, ένδοξοι· Όλοι σε εσένα ως καταφύγιο πηγαίνουν, εσύ είσαι ο ανυπέρβλητος Διδάσκαλός μας.
- 182.** «Εμείς θα περιπλανηθούμε, από χωριό σε χωριό, από βουνό σε βουνό· προσκυνώντας τον Αυτοφωτισμένο και την αληθινή φύση της Διδασκαλίας».

Τέλος της ομιλίας Χεμαβάτα, ένατη.

10. Ομιλία για τον Αλαβάκα

Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στην Αλαβί, στην κατοικία του δαίμονα Αλαβάκα. Τότε ο δαίμονας Αλαβάκα πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, είπε στον Ευλογημένο: «Βγες έξω, ασκητή». «Καλώς, φίλε», ο Ευλογημένος βγήκε. «Μπες μέσα, ασκητή». «Καλώς, φίλε», ο Ευλογημένος μπήκε.

Για δεύτερη φορά... κ.λπ... Για τρίτη φορά ο δαίμονας Αλαβάκα είπε στον Ευλογημένο: «Βγες έξω, ασκητή». «Καλώς, φίλε», ο Ευλογημένος βγήκε. «Μπες μέσα, ασκητή». «Καλώς, φίλε», ο Ευλογημένος μπήκε.

Για τέταρτη φορά ο δαίμονας Αλαβάκα είπε στον Ευλογημένο: «Βγες έξω, ασκητή». «Δεν θα βγω, φίλε. Ό,τι πρέπει να γίνει από σένα, αυτό κάνε».

«Θα σου κάνω μια ερώτηση, ασκητή. Αν δεν μου απαντήσεις, ή θα ταράξω τον νου σου, ή θα σπάσω την καρδιά σου, ή αφού σε πιάσω από τα πόδια θα σε πετάξω στην άλλη όχθη του Γάγγη».

«Δεν βλέπω, φίλε, κανέναν στον κόσμο μαζί με τους θεούς, μαζί με τον Μάρα, μαζί με τους Βράχμα, στη γενιά μαζί με τους ασκητές και βραχμάνους, μαζί με θεούς και ανθρώπους, που θα μπορούσε να ταράξει τον νου μου ή να σπάσει την καρδιά μου ή αφού με πιάσει από τα πόδια να με πετάξει στην άλλη όχθη του Γάγγη. Αλλά εσύ, φίλε, ρώτα ό,τι επιθυμείς». Τότε ο δαίμονας Αλαβάκα απευθύνθηκε στον Ευλογημένο με στίχο:

- 183.** «Τι είναι εδώ η ανώτερη περιουσία του ανθρώπου, τι καλά ασκημένο φέρνει ευτυχία;
Τι πράγματι είναι η πιο γλυκιά από τις γεύσεις, ποιον τρόπο ζωής λένε ότι είναι ο ανώτερος;»
- 184.** «Η πίστη εδώ είναι η ανώτερη περιουσία του ανθρώπου, η Διδασκαλία καλά ασκημένη φέρνει ευτυχία·
η αλήθεια πράγματι είναι η πιο γλυκιά από τις γεύσεις, τη ζωή με σοφία λένε ότι είναι η ανώτερη».
- 185.** «Πώς διαβαίνει κανείς τη νοητική πλημμύρα, πώς διαβαίνει κανείς τον

ωκεανό;

Πώς ξεπερνά κανείς τον υπαρξιακό πόνο, πώς εξαγνίζεται κανείς;»

- 186.** «Με την πίστη διαβαίνει κανείς τη νοητική πλημμύρα, με την επιμέλεια τον ωκεανό·
με την ενεργητικότητα ξεπερνά κανείς τον υπαρξιακό πόνο, με τη σοφία εξαγνίζεται κανείς».
- 187.** «Πώς αποκτά κανείς σοφία, πώς βρίσκει κανείς πλούτο;
Πώς αποκτά κανείς φήμη, πώς δένει κανείς φίλους;
Από αυτόν τον κόσμο στον μεταθανάτιο κόσμο, πώς πεθαίνοντας δεν θλίβεται κανείς;»
- 188.** «Αυτός που πιστεύει στη Διδασκαλία των Αξίων για την επίτευξη του Νιμπάνα·
ακούγοντας προσεκτικά αποκτά σοφία, επιμελής και διορατικός.
- 189.** «Αυτός που κάνει τα πρόποντα, σταθερός, δραστήριος, βρίσκει πλούτο·
με την αλήθεια αποκτά φήμη, δίνοντας δένει φίλους.
- 190.** «Αυτός που έχει αυτές τις τέσσερις ιδιότητες, ο πιστός οικοδεσπότης·
αλήθεια, Διδασκαλία, επιμονή, γενναιοδωρία, αυτός πράγματι πεθαίνοντας
δεν θλίβεται.
- 191.** «Έλα, ρώτησε και άλλους, πολλούς ασκητές και βραχμάνους·
αν υπάρχει κάτι περισσότερο εδώ από την αλήθεια, τον αυτοέλεγχο, τη
γενναιοδωρία και την υπομονή».
- 192.** «Πώς λοιπόν τώρα να ρωτήσω πολλούς ασκητές και βραχμάνους;
Εγώ που σήμερα κατανοώ αυτό που είναι όφελος που αφορά τη μελλοντική
ζωή.
- 193.** «Πράγματι για το όφελός μου ο Βούδας ήρθε στην Άλαβι για διαμονή·
εγώ που σήμερα κατανοώ πού το δοσμένο έχει μεγάλο καρπό.
- 194.** «Έτσι εγώ θα περιπλανιέμαι, από χωριό σε χωριό, από πόλη σε πόλη·
προσκυνώντας τον Αυτοφωτισμένο και την αληθινή φύση της Διδασκαλίας».

Τέλος της ομιλίας Αλαβάκα, δέκατη.

11. Η ομιλία Βιτζάγια

- 195.** Είτε περπατώντας είτε στεκόμενος, καθισμένος ή ξαπλωμένος·
μαζεύει, τεντώνει, αυτή είναι η κίνηση του σώματος.
- 196.** Συνδεδεμένο με οστά και τένοντες, επαλειμμένο με δέρμα και σάρκα·
Το σώμα καλυμμένο με επιδερμίδα, δεν φαίνεται όπως πραγματικά είναι.
- 197.** Γεμάτο από έντερα, γεμάτο από στομάχι, από συκώτι και σπλήνα, από κύστη·
Από καρδιά και πνεύμονες, από νεφρά και διάφραγμα.
- 198.** Μύξας, σάλιου, ιδρώτα και μυελού·

Αίματος, αρθρικού υγρού, χολής και λίπους.

- 199.** Και από τα εννέα ανοίγματά του, ακαθαρσία ρέει πάντοτε·
από το μάτι η βρωμιά του ματιού, από το αυτί η βρωμιά του αυτιού.
- 200.** Βλέννα από τη μύτη, και μερικές φορές κάνει εμετό από το στόμα·
Κάνει εμετό χολή και φλέγμα, από το σώμα ιδρώτας και βρωμιά.
- 201.** Και το κεφάλι του είναι κούφιο, γεμάτο με εγκέφαλο·
ο αδαής το φαντάζεται ως ωραίο, καθοδηγούμενος από την άγνοια.
- 202.** Και όταν αυτός κείτεται νεκρός, φουσκωμένος και μελανιασμένος·
πεταμένος στο νεκροταφείο, οι συγγενείς γίνονται αδιάφοροι.
- 203.** Σκύλοι το τρώνε, τσακάλια, λύκοι, σκουλήκια·
Κοράκια και γύπες το τρώνε, και όσα άλλα έμβια όντα υπάρχουν.
- 204.** Αφού άκουσε τον λόγο του Βούδα, ο μοναχός με σοφία εδώ·
αυτός τον κατανοεί πλήρως, διότι βλέπει όπως πραγματικά είναι.
- 205.** Όπως αυτό έτσι εκείνο, όπως εκείνο έτσι αυτό·
εσωτερικά και εξωτερικά, στο σώμα την επιθυμία ας απαλλάξει.
- 206.** Αποπαθιασμένος από θέληση και πάθος αυτός, ο μοναχός με σοφία εδώ·
έφτασε στην αθάνατη ειρήνη, το Νιμπάνα, την άφθαρτη κατάσταση.
- 207.** Αυτός ο δίποδος είναι ακάθαρτος, δύσσομος περιφέρεται·
Γεμάτος με διάφορα πτώματα, αναδίδοντας οσμές από εδώ κι από εκεί.
- 208.** Με ένα τέτοιο σώμα, όποιος θα φανταζόταν να υπερηφανεύεται·
ή να περιφρονεί άλλον, τι άλλο θα ήταν αυτό παρά μη-ενόραση;

Τέλος της ομιλίας Βιτζάγια, ενδέκατη.

12. Η ομιλία Μούνι

- 209.** Από την οικειότητα γεννήθηκε ο κίνδυνος, από την κατοικία παράγεται η
σκόνη·
χωρίς κατοικία, χωρίς οικειότητα, αυτή πράγματι είναι η ενόραση του σοφού.
- 210.** Όποιος αποκόπτοντας αυτό που γεννήθηκε δεν θα το φύτευε, αυτό που
γεννιέται δεν θα το άφηνε να εισέλθει·
αυτόν αποκαλούν έναν σοφό που βαδίζει μόνος, αυτός είδε την κατάσταση
της ειρήνης, ο μεγάλος σοφός.
- 211.** Έχοντας γνωρίσει τα θέματα, έχοντας καταστρέψει τον σπόρο, δεν θα άφηνε
τη στοργή του να εισέλθει·
Αυτός πράγματι ο σοφός που βλέπει την εξάλειψη της γέννησης ως το τέλος,
εγκαταλείποντας τη σκέψη δεν υπόκειται σε όρο.
- 212.** Έχοντας κατανοήσει όλες τις κατοικίες, χωρίς να επιθυμεί καμία από αυτές·

αυτός πράγματι ο σοφός χωρίς απληστία, χωρίς προσκόλληση, δεν αγωνίζεται, διότι έχει φτάσει στην άλλη όχθη.

- 213.** Τον κυρίαρχο όλων, τον παντογνώστη, τον σοφό, τον αμόλυντο σε όλα τα φαινόμενα·
αυτόν που εγκατέλειψε τα πάντα, απελευθερωμένο με την εξάλειψη της επιθυμίας, αυτόν ακόμη οι σοφοί αναγνωρίζουν ως τον σοφό.
- 214.** Αυτόν με τη δύναμη της σοφίας, προικισμένο με ηθική, αυτοσυγκεντρωμένο, χαίροντα στη διαλογιστική έκταση, με μνήμη·
απελευθερωμένο από τις προσκολλήσεις, χωρίς στειρότητα, χωρίς νοητικές διαφθορές, αυτόν ακόμη οι σοφοί αναγνωρίζουν ως τον σοφό.
- 215.** Αυτόν που βαδίζει μόνος, τον σοφό, τον επιμελή, που δεν κλονίζεται στην κατηγορία και στον έπαινο·
σαν λιοντάρι που δεν τρομάζει από τους ήχους, σαν άνεμος που περνά χωρίς εμπόδιο μέσα από δίχτυ·
σαν λωτός που δεν λερώνεται από το νερό, οδηγό των άλλων που δεν χρειάζεται να οδηγηθεί από άλλον·
αυτόν ακόμη οι σοφοί αναγνωρίζουν ως τον σοφό.
- 216.** Όποιος στο λουτρό γίνεται σαν στύλος, για τον οποίο οι άλλοι μιλούν με λόγια ακραία·
αυτόν χωρίς πάθος, με καλά συγκεντρωμένες ικανότητες, αυτόν ακόμη οι σοφοί αναγνωρίζουν ως τον σοφό.
- 217.** Αυτός που πράγματι έχει σταθεροποιήσει τον εαυτό του, ίσιος σαν σαΐτα, αηδιάζει τις κακές πράξεις·
ερευνώντας το άδικο και το δίκαιο, αυτόν ακόμη οι σοφοί αναγνωρίζουν ως τον σοφό.
- 218.** Όποιος με συγκρατημένο εαυτό δεν κάνει κακό, νέος ή μεσήλικας, ο σοφός με ελεγμένο εαυτό·
αυτός που δεν πρέπει να εξοργίζεται δεν εξοργίζει κανέναν, αυτόν ακόμη οι σοφοί αναγνωρίζουν ως τον σοφό.
- 219.** Είτε από την αρχή είτε από τη μέση είτε από το υπόλοιπο, αυτός που ζει από ό,τι του δίνουν άλλοι λάβει προσφερόμενη τροφή·
δεν πρέπει να επαινεί ούτε να μιλά υποτιμητικά, αυτόν ακόμη οι σοφοί αναγνωρίζουν ως τον σοφό.
- 220.** Τον σοφό που περιφέρεται, που απέχει από τη συνουσία, που στη νεότητα δεν προσκολλάται πουθενά·
που απέχει από τη ματαιότητα και την αμέλεια, ελεύθερο, αυτόν ακόμη οι σοφοί αναγνωρίζουν ως τον σοφό.
- 221.** Έχοντας κατανοήσει τον κόσμο, αυτόν που βλέπει την υπέρτατη πραγματικότητα, έχοντας διαβεί τη νοητική πλημμύρα, τον ωκεανό, τέτοιο·

αυτόν με κομμένους τους νοητικούς κόμβους, μη προσκολλημένο, χωρίς νοητικές διαφθορές, αυτόν ακόμη οι σοφοί αναγνωρίζουν ως τον σοφό.

222. Ανόμοιοι και οι δύο, με μακρινή διαμονή και βιοπορισμό, ο οικοδεσπότης που συντηρεί τη σύζυγο και ο χωρίς ιδιοκτησία, καλής διαγωγής·
Για την αφαίρεση της ζωής άλλων ο οικοδεσπότης είναι ασυγκράτητος, πάντα ο σοφός προστατεύει τα έμβια όντα, συγκρατημένος.

223. Όπως το παγώνι με τον μπλε λαιμό, το πτηνό, ποτέ δεν φτάνει την ταχύτητα του κύκνου·
έτσι ο οικοδεσπότης δεν μιμείται τον μοναχό, τον σοφό που είναι απομονωμένος και διαλογίζεται στο δάσος.

Τέλος της ομιλίας Μούνι, δωδέκατη.

Τέλος του κεφαλαίου Ουράγκα, πρώτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Το φίδι και ο Ντανίγια, το κέρας και έτσι η γεωργία·
ο Τσουνδα και η καταστροφή, ο παρίας και η ανάπτυξη της φιλικότητας.

Ο Σατάγκιρα, ο Αλαβάκα, η νίκη και έτσι ο σοφός·
αυτές οι δώδεκα ομιλίες, ονομάζονται το κεφάλαιο του φιδίου.

ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Tīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το

PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

PaliVerse (2026). Ο Τριμερής Κανόνας. Ο Κανόνας των Ομιλιών. 5. Η συλλογή των μικρών κειμένων. 05. Ανθολογία ομιλιών. 1. Το κεφάλαιο για το φίδι έχει ανακτηθεί από το paliverse.org

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος
Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα
Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και πρακτικής.

PaliVerse.org